בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', ט"ז באלול תש"ע (26 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

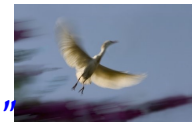

תידות...

"וּמַלְכַּת-שְׁבָא שָׁמַעַת אֶת-שְׁמַע שְׁלֹמֹה--לְשֵׁם ה' וַתָּבֹא לְנַסֹּתוֹ בְּחִידוֹת. וַתָּבֹא יְרוּשָׁלַ‍ִם בְּחַיִל כָּבֵד מְאֹד גְּמַלִּים נֹשְׂאִים בְּשָׂמִים וְזָהָב רַב-מְאֹד וְאֶבֶן יְקָרָה וַתָּבֹא אֶל-שְׁלֹמֹה וַתְּדַבֵּר אֵלָיו אֵת כָּל-אֲשֶׁר הָיָה עִם-לִבָּהּ. וַיַּגֶּד-לָהּ שְׁלֹמֹה אֶת-כָּל-דְּבָרֶיהָ לֹא-הָיָה דָבָר נֶעְלָם מִן-הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא הִגִּיד לָהּ. ... וַתֹּאמֶר [מַלְכַּת-שְׁבָא] אֶל-הַמֶּלֶךְ אֱמֶת הָיָה הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּאַרְצִי--עַל-דְּבָרֶיךְ וְעַל-חָכְמָתֶךָ. וְלֹא-הֶאֱמַנְתִּי לַדְּבָרִים עַד אֲשֶׁר-בָּאתִי וַתִּרְאֶינָה עֵינַי וְהִנֵּה לֹא-הֻגַּד-לִי הַחֵצִי הוֹסַפְתָּ חָכְמָה וְטוֹב אֶל-הַשְּׁמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמָעְתִּי. ... יְהִי ה' אֱלֹקֶיךְ בָּרוּךְ אֲשֶׁר חָפֵץ בְּךָ לְתִתְּךָ עַל-כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל--בְּאַהֲבַת ה' אֶת-יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם וַיְשִׂימְךָ לְמֶלֶךְ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וּצְדָקָה. ... וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן לְמַלְכַּת-שְׁבָא אֶת-כָּל-חֶפְצָהּ אֲשֶׁר שָׁאֲלָה מִלְּבַד אֲשֶׁר נָתַן-לָהּ כְּיַד הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַתֵּפֶן וַתֵּלֶךְ לְאַרְצָהּ הִיא וַעֲבָדֶיהָ." [מלכים_א י' 1-13]

"וּמַלְכַּת-שְׁבָא שָׁמַעַת אֶת-שְׁמַע שְׁלֹמֹה..."
ומה השמועה ששמעה מלכת-שבא וכיצד היא שמעה אותה? על כך ועוד מבהירים לנו דברי המדרש...:

"כטוב לב המלך שלמה ביין שלח וזימן כל מלכי מזרח ומערב הקרובים לארץ-ישראל והושיבם בהיכל המלך. אחר כך ציווה ליטול נבלים ומצלתיים, תופים וכינורות, שהיה מנגן בהם דוד אביו, ולנגן לפניו. עוד ציווה להביא לפניו עוף השמים וחיות השדה ורמש האדמה ואת השדים ואת הרוחות ואת הלילין לרקד לפניו, כדי להראות גדולתו לכל המלכים היושבים לפניו. וסופרי המלך קוראים אותם בשמות וכולם מתכנסים ובאים אצלו מאליהם, לא כפותים ולא אסורים ובאין אדם נוהג בהם.

באותה שעה נתבקש תרנגול-הבר בין העופות ולא נמצא. וציווה המלך להביאו בכעס ובקש לייסרו. ענה תרנגול-הבר ואמר לו : שמע, אדוני מלך הארץ, ויבאו דברי באזניך. זה שלשה חדשים שנתתי עצה בלבי ונמלכתי עם נפשי, לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי, ואמרתי : אשוט בעולם כולו ואראה אם יש מדינה או ממשלה, שאינה נשמעת לאדוני המלך. הסתכלתי וראיתי מדינה אחת, עיר קיטור שמה בארץ מזרח. עפרה יקר מזהב וכספה בחוצות כזבל, ואילנות מבראשית שם נטועים. ומגן עדן הם שותים מים. יש שם חילות הרבה ועטרות בראשיהם. לעמוד במלחמה אינם יודעים, לדרוך בקשת אינם יכולים. אף ראיתי אשה אחת מושלת בכולם ושמה מלכת-שבא. ובכן אם טוב הדבר לפני אדוני המלך, אאזור כגבר חלציי ואלך ל"עיר קיטור" למדינת שבא, מלכיהם אאסור בזיקים ומושליהם בכבלי ברזל ואביא אותם אל אדוני המלך.

הדבר טוב לפני המלך, וסופרי המלך נקראו, וכתבו אגרת וקשרו אותה בכנפי תרנגול-הבר. קם תרנגול-הבר ועלה לשמי מרום ונצנף צנפה והיה נוצח ופורח בין העופות, ועפו אחריו והלכו לעיר קיטור, למדינת שבא. לעת הבוקר יצאה מלכת-שבא להשתחוות לשמש, והנה החשיכו העופות את השמש. שלחה המלכה ידה בבגדיה וקרעה אותם, והייתה תמהה ומשתוממת. ירד אליה תרנגול-הבר, ראתה והנה אגרת קשורה בכנפיו, התירה אותה וקראה אותה, וכך היה כתוב בה : "ממני שלמה המלך - שלום לך שלום לשריך! הלא ידעת שהמלכני הקב"ה על חיות השדה ועל עוף השמים ועל שדים ועל רוחות ולילין, וכל מלכי מזרח ומערב, דרום וצפון באים ושואלים בשלומי, עתה אם תאבו ותבואו ותשאלו בשלומי, אעשה לך כבוד גדול מכל המלכים היושבים לפניי; ואם לא תאבו ולא תבואו ולא תשאלו בשלומי, אשלח עליכם מלכים ולגיונות ופרשים. ואם תאמרו : מי הם המלכים והלגיונות

"לוּ--עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 18^{48}	(י-ם): 18^{34}	(ת"א): 18^{50}	(חיפה): 18^{41}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{45}	(י-ם): 19^{45}	(ת"א): 19^{47}	(חיפה): 19^{47}

פרשת השבוע: "כִּי-תָבוֹא" [דברים כ"ו 1 – כ"ט 8]

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

והפרשים שיש למלך שלמה? חיות השדה הם המלכים, עופות השמים הם הפרשים, והרוחות והשדים והליליין הם הלגיונות, שיחנקו אתכם על מטותיכם בתוך בתיכם, וחיות השדה יהרגו אתכם בשדה, ועופות השמים יאכלו את בשרכם מעליכם.

וכששמעה מלכת-שבא את דברי האגרת, שלחה ידה שנית בבגדיה וקרעה אותם. שלחה וקראה לזקנים ולשרים ואמרה להם: לא ידעתם מה שלח לי המלך שלמה? ענו ואמרו לה: "אין אנחנו מכירים את המלך שלמה, ואת מלכותו אין אנו מכבדים!" והיא לא בטחה בהם ולא שמעה לדבריהם. שלחה וקראה לכל ספני הים והטעינה אותם ברושים ומרגליות ואבנים טובות. ושלחה למלך שלמה שלשת אלפים נערים ונערות כולם בני שנה אחת בני חודש אחד בני יום אחד ובני שעה אחת. כולם בני קומה אחת ובני קצב אחד וכולם מלובשים לבושי ארגמן. וכתבה אגרת ושלחה בידיהם למלך שלמה: "מעיר קיטור לארץ-ישראל מהלך שבע שנים; ועתה שאלתי ובקשתי, אבא אליך מקץ שלש שנים."

מקץ שלש שנים באה מלכת-שבא אל המלך שלמה. וכששמע המלך שלמה שבאה מלכת-שבא, הוציא אליה את בניהו בן יהוידע ... הביא אותה בניהו בן יהוידע לפני המלך. ענתה מלכת-שבא ואמרה לו: "אדוני המלך! אמשול לך שלשה משלים, ואם תפתור אותם אדע שאיש חכם אתה; ואם לא - אתה כשאר בני אדם."

ענתה ואמרה לו: "באר עשוי מעץ ודלי מברזל - דולה אבנים ומשקה מים - מה הוא?"
ענה ואמר לה: "שפופרת של כחול."
ענתה ואמרה לו: "עפר מן האדמה יצא ומאכלו עפר מן הארץ, נשפך כמים ומביט לבית - מה הוא?"
ענה ואמר לה: "נפט!"
ענתה ואמרה לו: "סער הולך בראש כולם וצועק צעקה גדולה ומרה, כופף ראשו כאגמון, שבח לחורים וגנאי לעניים, שבח למתים וגנאי לחיים, שמחה לציפורים ואבל לדגים - מה היא?"
ענה ואמר לה: "פשתן!"

...[ועוד] דוגמא אחרת עשתה: הביאה לפניו תינוקות בקומה אחת ובכסות אחד. אמרה לו, הפרש לי מאלו זכרים מנקבות [רמז לסריסין]. הביאו לו אגוזים וקליות, התחיל מפזרם לפניהם. זכרים שלא היו מתביישין היו נוטלים בבגדיהם, ונקבות שהיו מתביישות היו נוטלות בסודריהן. אמר, אלו זכרים ואלו נקבות. אמרה לו, בני חכם גדול אתה.
ועוד דוגמא אחרת [עשתה]: הביאה ערלים ומהולים. אמרה לו, הפרש לי המהולים מן הערלים. מיד רמז לכהן גדול, ופתח ארון הברית. מהולין (היו בקומתן) שבהן כרעו בחצי קומתן ולא עוד, אלא שנתמלא פניהם מזיו השכינה. וערלים שבהן נופלים על פניהם. מיד אמר [לה], אלו ערלים ואלו מהולים. אמרה לו, מהיכן לך? אמר לה, מבלעם – דכתיב, "... אֲשֶׁר מַחֲזֵה שַׁדַּי יֶחֱזֶה, נֹפֵל וּגְלוּי עֵינָיִם.." [במדבר כ"ד 4] אילו לא היה נופל לא היה רואה כלום ... [באותה שעה] אמרה לו, לא האמנתי לדברים עד שבאתי ותחזינה [עד אשר באתי ותראינה] עיניי, והנה לא הוגד לי החצי [הוספת חכמה וטוב אל השמועה אשר שמעתי]. אשרי אנשיך אשרי עבדיך אלה העומדים לפניך תמיד השומעים את חכמתך. יהי ה' אלקיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסא ישראל וגו' וישימך למלך לעשות משפט וצדקה."
[ע"פ ספר האגדה ע"פ תרגום שני ואדרש משלי – ...www.daat.ac.il/daat/dapey/dapim/blum_melachima10.doc*]*

"לוּ--עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 18^{48}	(י-ם): 18^{34}	(ת"א): 18^{50}	(חיפה): 18^{41}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{45}	(י-ם): 19^{45}	(ת"א): 19^{47}	(חיפה): 19^{47}

פרשת השבוע: "כִּי-תָבוֹא" [דברים כ"ו 1 – כ"ט 8]
יום נעים ושבת שלום ומבורך!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', ט"ז באלול תש"ע (26 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ימים אלה ימי אלול הם, ואנו נמצאים בעיצומה של סגירת חשבון לשנה החולפת. הרבה חשבון נפש יש לעשות ובתוכו לא מעט **חידות**. יהי רצון שה' ית' יתן לנו מעט מן החכמה שהוא העניק לשלמה המלך כדי שנוכל למצוא את הפתרונות ולהשיב את עצמנו לדרך הישר.
שבת שלום ומבורך,
ברברה ומרדכי

"לוּ--עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 18^{48}	(י-ם): 18^{34}	(ת"א): 18^{50}	(חיפה): 18^{41}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{45}	(י-ם): 19^{45}	(ת"א): 19^{47}	(חיפה): 19^{47}

פרשת השבוע: "כִּי-תָבוֹא" [דברים כ"ו 1 – כ"ט 8]

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.